

Opedemossa saatiin konkreettisia esimerkkejä hyvän ratsastuksen vaikutuksista

Ratsastuksenopettajat Nora Latvala ja Roosa Nissinen ratsastivat Leppävaaran ratsastuskoulun opetushevosilla demon lauantaina 27. lokakuuta 2018. Kuuden vuoden tauon jälkeen RS Majoranin historian neljännessä opedemossa ratsuina olivat Pocahontas (Nora) ja Beethoven (Roosa), Molly (Nora) ja Cabu (Roosa) sekä Cinderella (Nora) ja Desperado (Roosa).

Ennen tapahtumaa ratsastuskoulun asiakkailla ja seuran jäsenillä oli mahdollisuus äänestää tapahtumaan toiveratsujaan seuran nettisivuilla. Hevostoiveäänestyksessä äänestäjiä oli 29, kukin sai äänestää kolmea ratsua, kiitos kaikille äänestäjille! Äänestäjien joukosta arvottiin vastaaja, joka pääsi tapahtumaan ilmaiseksi, hän oli Laura Ahlblad. Yli puolet vastaajista oli toivonut näkevänsä demoratsuna Jolly Jumperin, mutta suosikkiratsu oli valitettavasti ennen demoa ja demon aikaan sairauslomalla. Kaikki demon ratsut olivat äänestäjien toivelistalla.

Demon ensimmäisessä osassa opet kertovat ajatuksiaan ja suunnitelmiaan, mitä aikovat ratsun kanssa tehdä, miltä ratsu näyttää maasta käsin ja mihin aikovat ratsastuksessa kiinnittää huomionsa. Ratsastaessaan he kertovat havainnoistaan ja mitä ratsastuksen aikana on tapahtunut, miltä tuntuu, mihin on pystynyt vaikuttamaan.

Opettajat kertoivat hakevansa ratsastuksessa neljää asiaa (järjestyksessä) tahti, tasapaino, suoruus ja rentous. He korostivat tuntuman tärkeyttä ja takajalkojen ratsastaminen kohti sitä tuntumaa. Hevonen rentoutuu yleensä, kun edellä mainitut asiat ovat kunnossa. Hyvä tuntuma ei tarkoita vetämistä, vaan joustavaa kättä. Mikä on hyvä tuntuma, tulee kokemuksen kautta.

Apujen (kroppa, jalat, kädet) oikea-aikaisuus on myös tärkeää. Kun ratsu reagoi toivotusti, paine pitää ottaa nopeasti pois, jotta se ymmärtää kiitoksen, tapahtuneen syy-seuraus -suhteen. Sopivalla ohjastuntumalla avut saa annettua ilman viiveitä.

Jokaisen ratsun päähaasteet (Pocahontaksella jännittäminen vs. rentous, Beethovenilla tuntuman saaminen ja eteenpäinpyrkimys, Mollylla tasapaino ja Cabulla etupaino vs. ylämäkeen meno) ja niiden työstäminen olivat nähtävissä. Muutokset ratsujen liikkumisessa ja reagoinnissa taitavien ratsastajien alla olivat ilmeisiä. Prosessin aikana saatiin työkaluja ja vinkkejä myös tavalliseen tuntikäyttöön, ihan jokaiselle ratsastajalle.

Demon toisessa osassa Nora näytti Cinderellalla esteillä ja Roosa Desperadolla tasaisella tyypillisiä istuntavirheitä yleisön toiveiden mukaan ja vastapainoksi niitä toivottuja, hyviä suorituksia. Turhan iso myötääminen kropalla ja käsillä, hypyn eteen meneminen, hypyssä jälkeen jääminen, etukeno, puristaminen, jalan heilahdus hypyn aikana esteillä sekä koulussa jalkojen jännittyminen, etukeno, takakeno, ryhdin menettäminen ylipäänsä ja keskivartalon löysyys, käsien pitäminen liian ylhäällä tai liian alhaalla, kyynärkulman lukitseminen, jne. vaikuttivat kaikki hevoseen ei toivotulla tavalla.

Ratsastuskouluratsujen arkeen ratsastajien virheet kuuluvat ja ne kiltisti niitä sietävät. Ratsastus on kuitenkin laji, jossa virheitä tapahtuu kaikilla tasoilla, huipuillakin. Virheistä oppiminen ja halu kehittyä ovatkin asioita, jotka antavat suuntaa koko harrastukselle.

Ammattilaisten sulavaa ja tehokasta menoa seurasi noin 50 henkeä. Tapahtumassa oli pikkubuffetti, josta keliin sopivien lämpimien juomien lisäksi löytyi mm. Jaana Nikkolan loihdimia herkkuja. Suurkiitos opettajille ja Mutikaisille ratsulainasta, järjestelyissä ja hevosten kuntoon laitossa auttaneille ja kaikille osallistujille!